

їм правильно спланувати свій розпорядок для поліпшення своїх навичок та знань.

Підхід перевірки психологічного та емоційного стану студентів.

Зрозуміло, що така ситуація кардинально змінила життя багатьох людей, тому важливо слідкувати за станом тих, кого навчають та готують до виходу у доросле життя. Ми живемо у 21 сторіччі, де на стан людини впливає багато факторів, наприклад, самоізоляція може трохи закрити людину та відняти у неї ту комунікабельність, яка так і лилася до введення карантинного режиму.

Проаналізувавши організаційно-методичні підходи до проведення виховного процесу в сучасних умовах, можна зробити наступний висновок: сучасні виклики сприяли трансформації освітнього процесу та формуванню нових освітніх концепцій та методів викладання. Все більше уваги надається самостійній підготовці та рівноправним ставленням між учнем та педагогом.

УДК 378.147

Ю.Ю. Матвійчук, аспірантка

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
м. Харків, Україна

ДИСТАНЦІЙНА ФОРМА НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ У ЗЗСО В УМОВАХ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ

У зв'язку з пандемією COVID-19 світ зазнав масштабних соціально-економічних потрясінь, що зумовило суттєві зміни і в сфері освіти. Згідно наказу МОН №406 від 16 березня 2020 року «Про організаційні заходи для запобігання поширенню коронавірусу COVID-19» та офіційного листа №1/9-176 від 25 березня 2020 року «Щодо особливостей організації освітнього процесу під час карантину» заклади освіти зобов'язали перейти до дистанційного режиму на національному рівні.

Під час переходу на дистанційне навчання учителі ЗЗСО зіштовхнулись з тим, що недостатньо просто переносити традиційний урок в онлайн-формат і працювати у звичному режимі. Адже уроки в інтернеті суттєво відрізняються від уроків у класі своєю специфікою. Тож, володіння методикою дистанційного навчання, вміння пристосовуватись та використовувати нові інтерактивні прийоми стали необхідністю для забезпечення належного засвоєння учнями програмного матеріалу. Окрім цього, важливим є налагодження зворотного зв'язку з учнями, бо відсутня звична комунікація.

Для розуміння поняття, варто навести означення, яке найбільше передає його суть. Дистанційне навчання – форма відкритого навчання, при якій взаємодія вчителя і учнів і учнів між собою здійснюється на відстані і відображає всі властиві навчальному процесу компоненти (цілі, зміст, методи, організаційні форми, засоби навчання), що реалізуються специфічними засобами інтернет-технологій або іншими засобами, що передбачають інтерактивність [1, с. 17].

На відміну від ЗВО, де для реалізації дистанційного навчання використовувались комплексні платформи Moodle, OpenEDX, Microsoft Teams та інші, у ЗЗСО створювались різні сторінки з кожного предмету на платформі Google Classroom. Не зважаючи на початкову паніку, діти та вчителі швидко пристосувались до нового сервісу, адже, при правильній організації навчального процесу, Google Classroom являє собою інтерактивну дошку шкільних предметів.

З власного досвіду можу зазначити, що максимальна ефективність використання цієї платформи залежить від раціональної організації робочої атмосфери. Сучасні діти звикли користуватися гаджетами з малечку для розваг, але детальне пояснення можливостей для навчання, сприяє формуванню інтересу та мотивації. Використання широкого спектру програмного забезпечення на уроках дозволяє налагодити інтерактивний дистанційний спосіб оволодіння навчальним матеріалом та уникнути прогалин у навчанні.

Для організації дистанційного навчання математики, у власній роботі, керувалась такими правилами:

1) необхідно логічно структурувати теми за предметами, встановлювати часові рамки на виконання завдань;

2) всі допоміжні матеріали з підказками, скріншоти та відео-уроки до нової теми прикріплювати разом із наданим завданням, щоб учні завжди мали необмежений доступ до перегляду навчальної інформації;

3) чітко і доступно пояснювати завдання, розписувати детально кожен крок, за необхідністю додавати скріншоти на матеріал з попередньої теми в Classroom або підручнику;

4) кожна робота учня має бути оцінена за раніше встановленими критеріями, однаковими для всіх; заохочувати дитину, якщо виконано самостійно, хоч і не ідеально, щоб не порушити тягу до знань;

5) не відмовляти дитині, якщо їй необхідна допомога у технічному (пояснювати специфіку зворотного зв'язку на платформі стільки разів, скільки потрібно) або навчальному (додаткове роз'яснення матеріалу) аспектах;

6) прислухатися до коментарів дітей, щодо наповнення та структурування сторінки Google Classroom та організації онлайн роботи в Zoom. Необхідно у віртуальному класі бути і учнем і вчителем, щоб забезпечити цілісне сприйняття навчального матеріалу без перевантаження.

7) використовувати всі можливі додаткові засоби інтернет-навчання з урахуванням вікових та психологічних особливостей дітей. Зокрема, застосовувати власні або запозичені відео-уроки на відеохостингу YouTube, записувати уроки за допомогою програми віртуальної дошки SketchBook, розробляти презентації для уроків в програмі Microsoft PowerPoint, проводити онлайн-уроки за допомогою сервісу Zoom, для перевірки якості засвоєння знань користуватись сервісами Google Forms, LearningApps та Online Test Pad. Останній сервіс виявився найзручнішим у роботі для всіх суб'єктів навчально-виховного процесу, адже він простий у використанні і вчителю легше організувати дотримання академічної доброчесності з боку учнів (встановлення кількості спроб та часових рамок на проходження тестування, переміщення питань та варіантів відповідей, обмеження за IP-адресою та інше).

Варто відзначити, що швидкий перехід до дистанційного навчання під час карантину розкрив широкий спектр можливостей цієї форми роботи. Подолання територіального бар'єру, можливість безпечного навчання в умовах пандемії, матеріальна та часова економічність навчання, доступність навчання у будь-який час за індивідуальним режимом, різноманітність форм та засобів для забезпечення належного рівня навчання – це лише вершина перспектив дистанційного формату. Хоча, є ще й недоліки, що стосуються дотримання принципів академічної доброчесності, але це спонукає вчителів вдаватись до більшої інтерактивності та індивідуалізацію завдань.

Отже, необхідність поглиблення методичної грамотності у сфері онлайн-освіти для вчителів є актуальним питанням сьогодення. При правильній організації роботи, можна досягти зростання мотивованості та інтерактивності навчання внаслідок специфіки дистанційних телекомунікацій навчання.

Література:

1) Полат Е. С., Бухаркина М. Ю., Моисеева М. В. Теория и практика дистанционного обучения. Учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений / под ред. Е. С. Полат. Москва: Академия, 2004. 416 с.

УДК 37.07:005.95] (043.2)

Н. М. Постол, Л. А. Пащенко, здобувачі II рівня освіти
Бердянський державний педагогічний університет
м. Бердянськ, Україна

УПРАВЛІННЯ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З ПОЗИЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ТА КОНСУЛЬТАТИВНОГО ПІДХОДІВ

Модернізація української освіти спрямована на досягнення якості освітнього процесу, яка безпосередньо залежить від ефективної взаємодії всіх його учасників, перш за все, адміністрації та педагогічного колективу. Визначаючи педагогічний колектив закладу освіти як організовану частину трудового колективу, включену в процес реалізації здійснюваних ним педагогічних функцій і представлену вчителями, соціальними педагогами та педагогами-психологами, вихователями, класними керівниками, педагогами додаткової освіти, іншими педагогічними фахівцями, а також самою адміністрацією закладу освіти, слід зазначити, що специфіка функціонування освітньої системи обумовлює необхідність поєднання як традиційних для загального менеджменту підходів до управління персоналом, так і особливих.

Важливим є той факт, що командний дух, психологічна атмосфера, міжособистісні відносини всередині педагогічного колективу, стиль управління та діяльності проєктуються на дитячий колектив. В цьому відношенні організація діяльності педагогічного колективу та його управління ґрунтуються на двох підходах: організаційному і консультативному (індивідуальному).

Організаційний підхід, тісно пов'язаний з класичною школою менеджменту (Ф. Тейлор, А. Файоль, М. Вебер, А. Гаст, П. Керженцев тощо) та теорією психології організаційного управління (К. Левін, В. Біон, М. Іванов, М. Кларін, Ю. Жуков тощо), характеризується першорядною увагою до структури педагогічного колективу, соціально-психологічних процесів, що відбуваються в ньому, плануванні та розвитку кадрової стратегії [1].

Консультативний (індивідуальний) підхід, навпаки, орієнтований на роботу з кожною конкретною особистістю в педагогічному колективі. В його основі класична теорія особистісної мотивації (А. Маслоу, Р. Кеттелл, Г. Мюррей, Х. Хекхаузен тощо), а також теорії прояву мотивації в педагогічному процесі (У. Бреддік, А. Альберт, Б. Майстрів, С. Кривцова тощо), концепція конструктивної взаємодії в педагогічному процесі (К. Роджерс, Т. Гордон тощо), теорія тренінгу (Ф. Клаус, С. Макшанов, Л. Петровська, Ю. Жуков тощо) [2]. Здійснюючи консультативний підхід, вирішуються загальні проблеми колективу за допомогою вирішення проблем приватних осіб. Його основне питання: як